

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 001057 11 Кж 4
Бања Лука, 01.02.2011. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија, др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Мире Мачкић, у кривичном предмету против оптужених В. М., А. Ј. и М. Ј. због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1., а у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби окружног тужиоца из Д., изјављеној против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 001057 10 К од 13.01.2011. године, у сједници вијећа одржаној 01.02.2011. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважава се жалба окружног тужиоца, укида рјешење Окружног суда у Добоју број 13 0 К 001057 10 К од 13.01.2011. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 001057 10 К од 13.01.2011. године, укинут је притвор против оптужених В. М., А. Ј. и М. Ј., а након изрицања пресуде којом су оптужени осуђени због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1., а у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту КЗ РС) и осуђени, В. М. на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године 6 (шест) мјесеци, а оптужени А. Ј. и М. Ј. на јединствену казну затвора од по 3 (три) године.

Против тог рјешења благовремено је изјавио жалбу окружни тужилац из Д., због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Основано се у жалби окружног тужиоца истиче да је првостепени суд доношењем побијаног рјешења погрешно утврдио чињенице, а слиједом тога и извео погрешан закључак, када је побијаним рјешењем укинуо притвор према оптуженима, након изрицања пресуде. Приговори које у наведеном основу побијања рјешења износи жалба тужиоца свде се на наводе да је само три дана прије изрицања пресуде према оптуженима А. и М. Ј. рјешењем истога суда број

13 0 K 001057 11 Kв 5 од 10.01.2011. године продужен притвор из притворског разлога прописаног у члану 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст (у даљем тексту ЗКП), па је нејасно обзиром на садржај разлога за продужење притвора зашто побијано рјешење сада налази да након изрицања пресуде више не стоји притворски разлог из члана 197. став 1. тачка в) у односу на ове оптужене. Жалба такође истиче да је према оптуженом В. М. рјешењем истог суда број 13 0 K 001057 10 Kв 4 од 28.12.2010. године одређен притвор из притворског разлога прописаног у члану 197. став 1. тачка а) ЗКП из разлога што је овај оптужени својим понашањем (крио се и промијенио боравиште), прекршио забране које су му изречене рјешењем истог суда број 13 0 K 001057 10 Kпп 2 од 23.09.2010. године.

Оцјењујући изнесене приговоре жалбе упућене побијаном рјешењу, овај суд оцјењује да је првостепени суд доношењем рјешења којим према оптуженима укида притвор погрешно оцијенио чињенице од којих зависи правилност одлуке коју је у погледу мјере притвора требало донијети у складу са одредбом члана 203. став 1. ЗКП, која прописују одређивање или продужење притвора након изрицања пресуде и притворске разлоге из којих се притвор може одредити или продужити након изрицања пресуде.

Наиме, оптужени В. М. се крио, није се одазивао на позиве суда, након што је против њега потврђена оптужница, прекршио је изречене му мјере забране, због чега му је и одређен притвор рјешењем првостепеног суда број 13 0 K 001057 10 Kв 4 од 28.12.2010. године, оптужени А. и М. Ј. су раније осуђивани, М. због кривичног дјела против имовине, а А. је осуђиван у САД-у одакле је и протјеран, извршили су два кривична дјела разбојништва у року од свега четири дана, па овај суд налази да жалба тужиоца основано указује на мањкавост чињеничне основе побијаног рјешења и погрешних закључака да оптужени В. М. се неће крити или побјећи па да због тога према овом оптуженом није требало продужити притвор након изрицања пресуде из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП, те да и према оптуженима А. и М. Ј., такође није требало продужити притвор након изрицања пресуде из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП.

На недостатке у погледу чињеничне основе побијаног рјешења, жалба окружног тужиоца је, по оцјени овога суда, основано указала.

Ваљало је стога, ту жалбу уважити и на основу члана 336. став 3. ЗКП побијано рјешење укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

При доношењу нове одлуке, првостепени суд ће са већом критичношћу оцијенити чињенице и околности од којих зависи правилност и законитост одлуке о притвору након изречене пресуде.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић